

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA NOTRANJE ZADEVE

Štefanova ulica 2, 1501 Ljubljana

T: 01 428 40 00
F: 01 428 47 33
E: gp.mnz@gov.si
www.mnz.gov.si

Izdajatelj: sigov-ca Ref. št. dokumenta: 001-149/2016/3
Številka certifikata: ac 97 cc a9 Čas podpisa: 16:39, 12.05.2016
Potek veljavnosti: 23.09.2019 Podpisnik: Vesna Gyorkoes Znidar

Državni zbor Republike Slovenije
Šubičeva 4
1000 Ljubljana

Gospod
dr. Milan Brglez
predsednik
gp@dz-rs.si

REPUBLIKA SLOVENIJA - DRŽAVNI ZBOR	
Prejeto	12-05-2016
Šifra:	020-04/16-539/3
Povezava:	008-08/16-9
EPA:	EU:
Sign. zn.:	
Kratice:	

Številka: 001-149/2016/3
Datum: 10. 5. 2016

Zadeva: Odgovor na pisno poslansko vprašanje poslanca dr. Vinka Gorenaka
Zveza: Vaš dopis št. 020-07/16-0539/2 z dne 20. 4. 2016

Spoštovani gospod predsednik,

v prilogi vam pošiljamo odgovor na pisno poslansko vprašanje, ki ga je postavil poslanec Državnega zbora Republike Slovenije dr. Vinko Gorenak v zvezi z namero Evropske komisije o omejitvi posesti orožja.

Lep pozdrav,

mag. Vesna Györkös Žnidar
ministrica

Priloga:
- odgovor

Poslano:
- naslovniku

ODGOVOR 20MINISTRICE ZA NOTRANJE ZADEVE NA PISNO POSLANSKO VPRAŠANJE POSLANCA DR. VINKA GORENAKA

Poslanec Državnega zbora Republike Slovenije dr. Vinko Gorenak je preko predsednika Državnega zbora Republike Slovenije dr. Milana Brgleza dne 20. 4. 2016 postavil pisno poslansko vprašanje v zvezi z namero Evropske komisije, da se močno zaostrijo pogoji in se omeji državljanom pravica do posesti orožja.

Ministrica za notranje zadeve v zvezi s postavljenim poslanskim vprašanjem odgovarja:

V različnih organih Evropske unije že od leta 2000 potekajo razprave o potrebi po spremembi in dopolnitvi Direktive Sveta z dne 18. junija 1991 o nadzoru nabave in posedovanja orožja (91/477/EGS; v nadaljevanju: Direktiva 91/477/EGS). Ta direktiva je bila sicer spremenjena in dopolnjena leta 2008, vendar se te spremembe in dopolnitve nanašajo predvsem na uskladitev Direktive 91/477/EGS s Protokolom o nedovoljeni proizvodnji strelnega orožja, njegovih sestavnih delov in streliva ter trgovini z njimi, ki dopolnjuje Konvencijo Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu iz leta 2001. Po terorističnih napadih v Franciji jeseni leta 2015 in drugje je Evropska komisija 24. novembra 2015 sprejela Predlog Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 91/477/EGS.

Ministrstvo za notranje zadeve kot nosilni organ se je vključilo v postopek sprejemanja sprememb Direktive 91/477/EGS in pripravilo predlog stališča Republike Slovenije do omenjenega predloga direktive, ki ga je 7. 1. 2016 Vlada Republike Slovenije posredovala Državnemu zboru v obravnavo. Predlog stališča pa sta nato obravnavala Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo in Odbor za zadeve Evropske unije Državnega zbora. V omenjenem stališču Republike Slovenije so splošni in vsebinski zadržki do predlaganih sprememb Direktive 91/477/EGS, Ministrstvo za notranje zadeve pa je na podlagi sprejetih stališč Republike Slovenije do teh vprašanj, konkretna stališča izrazilo na sestankih delovnega telesa Sveta Evropske unije v Bruslju (GENVAL), ki so se jih udeleževali bodisi predstavniki Ministrstva za notranje zadeve, bodisi Stalnega predstavništva Republike Slovenije pri Evropski uniji. Tako je Ministrstvo za notranje zadeve med drugim izrecno nasprotovalo:

- absolutni prepovedi pridobivanja in posesti avtomatskega orožja kategorije A, še zlasti tistega, ki ga v Sloveniji posamezniki lahko zbirajo,
- prekategorizaciji dovoljenega orožja iz 7. točke kategorije B (polavtomatsko strelno orožje za civilno uporabo, ki je podobno avtomatskemu strelnemu orožju) v prepovedano orožje kategorije A,
- razvrstitvi onesposobljenega avtomatskega orožja med prepovedano orožje itd.

Predlaganim rešitvam so nasprotovale tudi nekatere druge članice Evropske unije in rezultat skupnih nasprotovanj je, da po zadnjem predlogu sprememb Direktive 91/477/EGS, ki je bil predložen v obravnavo na delovnem sestanku v Bruslju 25. 4. 2016 in katerega obravnave se je udeležila tudi predstavnica Ministrstva za notranje zadeve, za avtomatsko orožje ne bi veljala absolutna prepoved pridobivanja in posesti. To orožje bi bilo dovoljeno zbirati, če to ni v nasprotju z javnim redom in varnostjo, kar je predpisano že v sedaj veljavnem Zakonu o orožju. Nadalje, omenjeno orožje iz 7. točke kategorije B naj ne bi bilo prekategorizirano v prepovedano orožje in prav tako ne bi veljala absolutna prepoved pridobivanja in posesti za onesposobljeno avtomatsko orožje.

V zvezi z orožjem iz 7. točke kategorije B (polavtomatsko strelno orožje za civilno uporabo, ki je podobno avtomatskemu strelnemu orožju) še pripominjamo, da je ministrstvo zoper to točko, ne glede na razvrstitev, podalo še dodatno pripombo, da že pri prenosu Direktive 91/477/EGS leta 2000 in 2004 ni bilo razumljivo, kaj se razume pod besedo »podobno«. Po vstopu Slovenije v Evropsko unijo pa se je ugotovilo, da imajo podobne težave tudi druge države članice, zato je

Ministrstvo za notranje zadeve pripomnilo, da bi se moralo kot kriterij za razvrstitev orožja upoštevati ognjeno moč oziroma tehnične karakteristike orožja in ne podobnost oziroma druge nedorečene pojme. Pa tudi sicer bi moral predlog spremenjene Direktive 91/477/EGS bolj jasno opredeliti pomen izrazov, ki jih uporablja, saj bi se le tako lahko izognili različnemu razumevanju izrazov in pojmov v državah članicah. V tej smeri pa tudi poteka razprava o predlogu sprememb direktive, ki še ni zaključena.

Že iz narave stvari in 1. člena Zakona o orožju izhaja, da je orožje predmet, ki lahko pomeni neposredno nevarnost za življenje, zdravje in varnost ljudi ter javnega reda. Z namenom, da bi se preprečile negativne posledice posesti orožja in da bi se zagotovilo varovanje javne koristi, zakon našteva pogoje, pod katerim se lahko opravlja promet s civilnim orožjem in pod kakšnimi pogoji lahko posedujejo orožje fizične in pravne osebe. Določbe tega zakona in drugi predpisi (npr. Kazenski zakonik) pa pristojnim organom narekujejo, da storijo vse, da preprečijo kakršen koli promet in posest orožja, ki je v nasprotju z veljavnim slovenskim pravnim redom vključno s sprejetimi mednarodnimi obveznostmi. Zakon o orožju v 2. členu na splošno opredeljuje orožje in iz določb zakona izhaja, da je civilno orožje prvenstveno namenjeno za lov in šport in le izjemoma za osebno varnost. Dejavnost lova in športa pa ne ureja Zakon o orožju, temveč jo urejajo predpisi s področja lovstva oziroma športa. V teh predpisih je tudi opredeljen javni interes na področju lova in športa. V opisanem kontekstu Zakon o orožju ne opredeljuje lovskega orožja, s katerim se lahko izvaja lov, temveč ga opredeli minister, pristojen za lovstvo, upoštevajoč predpise o orožju in lovstvu. Dokaj podobno velja za športno in zbirateljsko orožje, ki je lahko del kulturne dediščine. Torej Ministrstvo za notranje zadeve in upravne enote, ko odločajo o vprašanih glede orožja, niso dolžne spoštovati samo javni interes, ki je opredeljen v Zakonu o orožju, temveč tudi javni interes, ki je opredeljen v drugih predpisih, ter v povezavi s tem tudi zahteve lovskih družin, strelskih društev in organizacij ter njihovih zvez. Za pravilno razumevanje navedbe, da je civilno orožje izjemoma namenjeno za osebno varnost še pojasnujemo, da je pravica do samopomoči v slovenskem pravnem redu sicer dovoljena vendar zelo omejena, kar izhaja iz določb Kazenskega zakonika in drugih predpisov. Zakon o orožju v 1. alineji prvega odstavka 17. člena določa, da mora posameznik, ki prosi za izdajo orožne listine za varnostno orožje, v upravnem postopku dokazati, da je njegova osebna varnost ogrožena v tolikšni meri, da bi za zagotovitev le-te potreboval varnostno orožje. Opisana rešitev je bila že predmet presoje Ustavnega sodišča Republike Slovenije, ki je s svojim sklepom U-I-111/97 z 13. 4. 2000 in nekaterimi drugimi odločitvami presodilo, da ni v nasprotju z ustavo. Takšna rešitev ni tuja pravnim redom drugih evropskih držav, kakor tudi ne sedaj veljavni Direktivi 91/477/EGS. Oboroževanje posameznikov za potrebe varnosti oziroma obrambe države pa ni predmet Zakona o orožju. Iz vseh opisanih kontekstov izhajajo povsem legitimne pravice državljanov do orožja. Torej pri vprašanju civilnega orožja ne gre za vprašanje osebnega odnosa do orožja, temveč gre za vprašanje spoštovanja pravnega reda. V tem kontekstu je Ministrstvo za notranje zadeve – kot to izhaja iz sprejetega stališča - tudi menilo, da zaostrovanje pogojev za nabavo orožja za civilno rabo ne bo pripomoglo k preprečevanju kriminala z orožjem ali terorizma.

V zvezi z namero o spremembi Zakona o orožju pojasnujemo, da že iz narave legalnega in nelegalnega orožja izhaja zahteva po nenehnem spremljanju tega področja. Dejstvo, da orožarska industrija ponuja nove proizvode, poskusi obida veljavnih predpisov ter spreminjanje druge zakonodaje v Sloveniji, ki ima neposredni vpliv na določbe Zakona o orožju, pa so tiste okoliščine, ki narekujejo spremembe predpisov, ki urejajo orožje. Namen tega noveliranja je namreč pravočasna preprečitev zlorabe orožja in ne prepoved legalne nabave orožja. Prav tako bo morala Republika Slovenija po sprejetju sprememb Direktive 91/477/EGS te spremembe ustrezno prenesti v pravni red Republike Slovenije.